

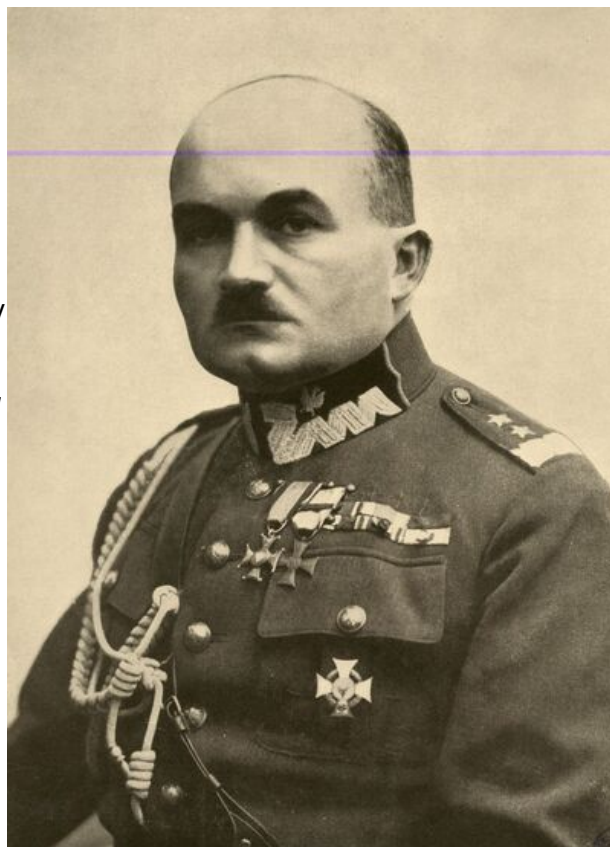
Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/100-bohaterow-na-100-le/104633,Jozef-Rybak-ur-7-kwietnia-1882-w-Delatynie-zm-8-maja-1953-w-Krakowie-general-dyw.html>
19.05.2024, 21:56

Józef Rybak (ur. 7 kwietnia 1882 w Delatynie, zm. 8 maja 1953 w Krakowie) - generał dywizji.

Jako Dowódca grupy operacyjnej podczas strategicznej ofensywy na Kijów 1920 r. a po zdobyciu tego miasta w ciągłych całomiesięcznych walkach z przeważającymi (...) masami bolszewickimi na wschodnim brzegu Dniepru odznaczał się płk Rybak (...). Gdy dnia 7 czerwca 1920 nakazany został przez Dowództwo armii odwrót, a inne Dywizje wykonywały go w warunkach (...) z względnym spokojem, grupa operacyjna płk. Rybaka musiała się przebijać z zupełnego już otoczenia i w pięciodniowych zwycięskich walkach torować sobie drogę na zachód (...), w których to walkach brał płk Rybak bezpośredni i osobisty udział. (Wniosek na odznaczenie Virtuti Militari, 20 lutego 1921)

Absolwent austriackiej Szkoły Kadetów (1901) i Szkoły Wojennej Sztabu Generalnego w Wiedniu (1907). Od marca 1909 szef Oddziału II Komendy I Korpusu w Krakowie, od maja szef Oddziału III w I Korpusie. Od 1914 delegat Sztabu Generalnego i Naczelnej Komendy Armii przy oddziałach strzeleckich. Od listopada 1914 zastępca szefa sztabu 57 Dywizji Piechoty, w latach 1916-1917 szef sztabu 59 Dywizji Piechoty. Od sierpnia 1917 zastępca szefa Sztabu Generalnego Gubernatora Lubelskiego. W Wojsku Polskim od listopada 1918, od grudnia tr. szef Polskiej Wojskowej Komisji Likwidacyjnej przy Ministerstwie Wojny w Wiedniu. Od marca 1919 szef Departamentu I Mobilizacyjno-Organizacyjnego MSWojsk. Położył wybitne zasługi w tworzeniu odrodzonego Wojska Polskiego. Od kwietnia do lipca 1920 dowódca Grupy Operacyjnej w 3 Armii, następnie szef sztabu 4 Armii. Od października tr. szef delegacji polskiej do

Józef Rybak

Komisji Rozjemczej w Mińsku. Od grudnia 1921 I zastępca szefa Sztabu Generalnego. W latach 1924-1926 dowódca Okręgu Korpusu nr IX, 1926-1930 Inspektor Armii. Pochowany na cmentarzu Rakowickim. Grób został wpisany do ewidencji grobów weteranów walk o wolność i niepodległość Polski (nr ewidencyjny 544).

Awanse: podporucznik (1902), porucznik (1907), kapitan (1911), major (1916), podpułkownik (1918), pułkownik (1919), generał brygady (1922), generał dywizji (1924).

Bibliografia

T. Kryśka-Karski, S. Żurkowski, *Generałowie Polski niepodległej*, Warszawa 1991, s. 59; P. Stawecki, *Generałowie Wojska Polskiego 1918-1939*, Warszawa 1994, s. 288, 289.